

grundlag svarer til den hidtidige bestemmelse herom i statsejendomsskattelovens § 74, stk. 2, og lignende bestemmelser i den kommunale ejendomsskattelov. Da fikseringsgrundlaget for statsejendomsskylden er 10. alm. vurdering i 1950, evt. omvurderinger til og med 1955, vil der fremtidig formentlig kun rent undtagelsesvis kunne blive tale om anvendelse af § 1, stk. 5, men det findes dog rimeligt fremdeles at bevare bestemmelsen.

Til §§ 2-4.

De foreslåede bestemmelser i §§ 2-4, der angår individuelle bortfald eller nedsættelser af ejendomsskylden i tilfælde af forskelsværdinedgang, svarer, hvad de nærmere betingelser for bortfald eller nedsættelse angår, ganske til de hidtidige bestemmelser i statsejendomsskattelovens §§ 75-77 og til lignende bestemmelser, der findes i den kommunale ejendomsskattelov. Hvor der efter de hidtidige bestemmelser i §§ 76 og 77 er foretaget nedsættelser af statsejendomsskylden, er nedsættelserne blevet foretaget på den måde, at den fikserede ejendomsskyld er blevet nedsat med 4,5 % af den i betragtning kommende forskelsværdinedgang. Som følge af den foreslåede afvikling af statsejendomsskylden vil denne beregningsmåde ikke fremtidig kunne benyttes uændret, men der må — afhængig af i hvilken vurderingsperiode nedsættelsen foretages — ske en forholdsmæssig reduktion af det beløb, der fremkommer ved den nævnte beregning, således at nedsættelsen i de tilfælde, hvor den skal gennemføres under 13. alm. vurdering, kun udgør $\frac{6}{7}$ af det beløb, der fremkommer ved nævnte beregning, i de tilfælde, hvor den skal gennemføres under 14. alm. vurdering, kun $\frac{5}{7}$ deraf o. s. v. I modsat fald ville en ejendom, for hvilken der foretages individuel nedsættelse, ellers få en forholdsvis for stor nedsættelse og også en forholdsvis større nedsættelse end den nedsættelse, ejendommen opnår i den kommunale ejendomsskyld efter den ved denne skat benyttede teknik. Den anførte særlige beregningsmåde ved de individuelle nedsættelser af den statslige ejendomsskyld er foreslået fastlagt i selve lovtæksten i forslaget § 3, ligesom der i forslaget § 4 med hensyn til nedsættelser efter denne bestemmelse er henvist til fremgangsmåden i § 3, hvad angår beregningen af den pågældende nedsættelse.

Til § 5.

Bestemmelsen i forslaget § 5 om evt. fordeling af statslig ejendomsskyld i tilfælde af udstykning svarer ganske til den hidtidige bestemmelse herom i statsejendomsskattelovens § 78, stk. 1, og lignende bestemmelser i den kommunale ejendomsskattelov.

Til § 6.

De hidtidige regler om fritagelse for fikseret ejendomsskyld til staten er indeholdt i statsejendomsskattelovens §§ 79 og 80 (samt § 86, der angår skattebegunstigelser for Danmarks Nationalbank og Københavns Frihavn). Bestemmelserne i § 80 angår nogle fritagelser specielt for ejendomsskylden — § 80, stk. 1, fritagelse som i visse tilfælde kan gives af finansministeren for fredede bygninger, og § 80, stk. 2-4, fritagelser som under visse betingelser eller for en vis periode er opretholdt uændrede siden fikseringen i 1957 (fritagelse for visse frugt- og hedeplantager og fritagelser i henhold til boligstøttelovgivningen) — mens § 79, der er hovedbestemmelsen om statsejendomsskylds-fritagelser, angår fritagelser, som gives i tilknytning til statsgrundskylds-fritagelser, som tilkommer eller kan beviges visse ejendomme efter reglerne i statsejendomsskattelovens §§ 49-50. I det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme er reglerne om grundskyld til staten foreslået ophævet. Som følge heraf vil det ikke fremover være muligt at have en statsejendomsskylds-fritagelse knyttet til en statsgrundskylds-fritagelse. Man kunne i stedet knytte statsejendomsskylds-fritagelserne til de kommunale grundskylds-fritagelser i den kommunale ejendomsskattelovs §§ 7-9. Disse regler angår vel i flere tilfælde samme kategorier af ejendomme som fritagelsesreglerne i statsejendomsskattelovens §§ 49-50, men en tilknytning af den statslige ejendomsskylds-fritagelse til en kommunal grundskylds-fritagelse ville dog i nogle tilfælde føre til, at ejendomme, som hidtil ikke har svaret statsejendomsskyld, fremtidig skulle svare denne skat. Dette ville således blive tilfældet for statens egne ejendomme i det omfang, disse af staten benyttes erhvervsmæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller til udleje eller er ubenyttede, idet statsejendomme i disse tilfælde skal svare kommunal grundskyld efter den kommunale ejendomsskattelovs § 7, stk. 1. Det samme ville endvidere kunne blive tilfældet for en række af de ejendomme, som nu i henhold til statsejendomsskattelovens § 79, jfr. § 49, stk. 1 o-f (skoler, sygehuse m. v.) er automatisk fritagne, idet sådanne ejendomes fritagelse for kommunal grundskyld er et bevillingsspørgsmål, som vedkommende kommunalbestyrelse selv afgør. I tilfælde, hvor en kommune ikke giver en sådan ejendom fritagelse for kommunal grundskyld, ville ejendommen — modsat tidligere — nu skulle svare statsejendomsskyld, såfremt man gjorde fritagelse herfor afhængig af, at der forelå kommunal fritagelse. Da de eksisterende fritagelser for statsejendomsskyld må anses for at være